

Rezumatul studiului 10 - Blândețe în mijlocul focului

A Blândețea în suferință.

- ❖ Ca preferat al tatălui său, pentru Iosif toate mergeau bine. Totuși, totul s-a schimbat brusc. Viața lui a fost făcută bucățele (Gen. 37:28). În această încercare, Iosif s-a lipit de Dumnezeu. A lucrat cu umilință pentru stăpânul său și a îndurat cu blândețe acuzația nedreaptă. În cele din urmă, acele bucățele rupte au dus la salvarea lui Israel (Geneza 50:20-21).
- ❖ Inima lui Ezechiel a fost, de asemenea, ruptă în bucăți când iubita lui soție a murit. Dumnezeu a cerut ceva neobișnuit în acele circumstanțe: Nu plânge (Ez. 24:16-18). Bucățile rupte ale lui Ezechiel au devenit un anunț și un exemplu pentru poporul lui Israel (Ez. 24:21-24).
- ❖ Dacă acceptăm cu blândețe suferința, Dumnezeu poate folosi bucățile noastre rupte în folosul altora.

B Blândețea care mijlocește.

- ❖ Când Dumnezeu s-a oferit să facă din el un popor, distrugând restul poporului lui Israel, Moise a mijlocit în favoarea poporului său care se plângea.
- ❖ El a arătat aceeași dispoziție de mijlocire când a fost trădat de propria sa soră (Numeri 12:13); sau când rudele lui au vrut să uzurpe preoția (Numeri 16:20-22).
- ❖ Blândețea se manifestă prin căutarea harului în favoarea celor care nu-l merită.

C Blândețea în fața dușmanilor.

- ❖ De ce să-l iubesc pe cel care mă rănește? Isus dă un motiv de bază: să-l imităm pe Tatăl nostru. Dumnezeu este bun cu dușmanii săi (Mat. 5:45). El îi iubește pentru că vede în ei candidați pentru Împărăția cerurilor, perle prețioase ale comorii Sale.
- ❖ Privind pe alții prin această prismă, perspectiva se schimbă. Nu mai vedem dușmani, ci viitorii frați și surori cu care vom împărți viața veșnică. Așadar, să le dorim binele și nu răul.
- ❖ Când dragostea lui Dumnezeu este sădită în inimile noastre, devenim desăvârșiți (Mat. 5:48). Această „perfectiune” se manifestă prin iubindu-i pe ceilalți și purtându-ne blând față de ei.

D Blândețea în nedreptate.

- ❖ Isus este, fără îndoială, cel mai mare exemplu de blândețe (Mat. 11:29). Petru ne arată cum s-a comportat, astfel încât să învățăm să ne purtăm așa cum sa comportat El (1 Petru 2:23).
- ❖ În fața ofenselor, a tăcut. În fața suferinței sau a atacurilor, el nu s-a răzvrătit, ci și-a încredințat cauza lui Dumnezeu. El știa că Dumnezeu stăpânește și că, la vremea potrivită, va da plata justă celor care o merită (la bine și la rău).
- ❖ Să ne amintim sfatul lui Pavel din Romani 12:17-21. Să nu ne răzbunăm, ci să lăsăm răzbunarea lui Dumnezeu. Dimpotrivă, să facem bine celor care ne fac rău.

E Izvorul blândeții.

- ❖ Blândețea este în general înțeleasă ca slăbiciune. Pentru lume, o persoană blândă este timidă, incapabilă să se apere, lașă. Nimic mai departe de realitate.
- ❖ Blândețea creștinului este înrădăcinată în Stâncă. Rămâne ferm în furtunile vieții. El nu dorește rău dușmanilor săi, ci mijlocește pentru ei.
- ❖ Chiar și atunci când familia sau prietenii săi cei mai apropiați îl trădează sau acționează împotriva lui, el nu încetează să-i iubească, ci îi încredințează lui Dumnezeu cauza lor.
- ❖ El știe că mâna lui Dumnezeu este la cârmă, călăuzindu-i lucrarea pentru slava Numelui Său.